

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ
ΤΟΥ ΣΕΒ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΣΜΥΡΝΗΣ
κ. ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΥ
ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΣΕΒ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΑΣ
ΛΑΓΚΑΔΑ, ΛΗΤΗΣ ΚΑΙ ΡΕΝΤΙΝΗΣ κ. ΙΩΑΝΝΗΝ
ΚΑΙ ΚΥΔΩΝΙΩΝ κ. ΑΘΗΝΑΓΟΡΑΝ
ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΠΑΝΗΓΥΡΙΝ
ΤΟΥ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΒΟΥΚΟΛΟΥ
(Σμύρνη, 4 Φεβρουαρίου 2018)

* * *

Σεβασμιώτατοι καί προσφιλέστατοι αδελφοί καί συλλειτουργοί Μητροπολίται Λαγκαδά, Λητής καί Ρεντίνης κύριε Ιωάννη καί Κυδωνιῶν κύριε Αθηναγόρα,

Αγαπητοί μου χριστιανοί καί προσκυνηταί, τέκνα ἐν Κυρίῳ εὐλογημένα,

Ἡ σημερινή ἡμέρα εἶναι διά τήν λαχοῦσαν τῇ ἐλαχιστότητί μου ἀποστολικήν καί ἱστορικήν Ἱερᾶν Μητρόπολιν Σμύρνης, ἀληθῶς **μεγάλη** καί **ιερά** καί **φωτοφόρος**, μέ ὅλην τήν σημασίαν τῶν ὄρων.

Σήμερον, ἀληθῶς ἀγάλλεται ἡ τῶν Ὁρθοδόξων τῆς Σμύρνης πανήγυρις, τιμώντων τό "ἱερόν κειμήλιον" τῆς πόλεως ταύτης, τόν "δι' ἄκραν ἀγαθότητα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν κακωθέντα καί ἀγαθύνοντα τούς λαούς ἀγαθοδότως", τόν πεπροικισμένον μέ "τήν ὑψοῦσαν ταπείνωσιν, τήν καθαρότητα τοῦ νοός, τήν ἀνυπόκριτον ἀγάπην, τήν πίστιν καί τήν ἐλπίδα", τόν Ἅγιον Βουκόλον, τόν ὁποῖον "εὐρών δόκιμον καί ἄξιον ὁ πανεύφημος καί φιλούμενος ὑπό Χριστοῦ θεῖος Ἰωάννης ὁ Θεολόγος" κατέστησεν "Ἐπίσκοπον καί ποιμένα εὐχρηστον τῆς τῶν Σμυρναίων Ἐκκλησίας".

Χαίρομεν καί συγχαίρομεν μετά πάντων, διότι τιμῶμεν τόν Ἅγιον, ὅσον εἰς τήν ἡμετέραν δύναμιν, ἀξίως καί προσφέρομεν τήν ἀναίμακτον Θεῖαν Λειτουργίαν ἐν τῷ ἱστορικῷ αὐτοῦ Ναῷ τούτῳ, "ὑπέρ τῆς εἰρήνης τοῦ κόσμου", τῆς συναδελφώσεως τῶν λαῶν, ὑπέρ τῆς εὐημερίας τοῦ λαοῦ τῆς πόλεως ταύτης καί ὑπέρ τῆς σωτηρίας ψυχῶν.

Ἡ χαρά καί ἡ εὐφρόσυτος ἀγαλλίασις ἡμῶν πάντων, καί ἰδιαίτερος τοῦ ὁμιλοῦντος ταπεινοῦ διαδόχου τοῦ Ἁγίου, εἶναι ἄρρητος καί ἀνέκφραστος, διότι βιοῦμεν καί σήμερον ἐν τῇ πράξει τήν πορείαν τῶν κριμάτων τοῦ Κυρίου, διαπιστοῦντες ὅτι ὁ **ἐστιάτωρ** μας Ἅγιος Βουκόλος "Σμύρνης ὁ θνηπόλος Ποιμήν, ἄγρυπνός ἐστι, καί θανῶν, ποιμνης φύλαξ" καί μᾶς ὑποδέχεται εἰς τόν Ναόν του καί μᾶς χαρίζει μίαν ἄρρητον

εὐλογίαν. Τόν **ἐπαναπατρισμόν**, διά τοῦ ἱεροῦ λειψάνου του, τό ὁποῖον ὡς **ὄλβος** προσφέρεται σήμερον ὑπό ἀνδρός ἱεροῦ καί κατηξιωμένου ἐν τῇ διακονίᾳ τῆς Ἐκκλησίας, τῇ διακονίᾳ τοῦ Ἱεροῦ Θυσιαστηρίου καί τοῦ θυσιαστηρίου τῶν ψυχῶν τῶν πιστῶν, διά τοῦ ἠθους, τοῦ ἀμιγῶς ἐκκλησιαστικοῦ του φρονήματος, καί τῶν πολλῶν ταλάντων καί χαρισμάτων, διά τῶν ὁποίων τόν ἐπροίκισεν ὁ Κύριος καί τά ὁποῖα ὁ ἴδιος ἐπολλαπλασίασε διακονῶν μέχρι σήμερον ὡς λευϊτης τῆς Χάριτος τά μυστήρια τοῦ Θεοῦ ἐν τῇ Ἱερᾷ Μητροπόλει Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης.

"Ἄπαντα" ἀληθῶς "δοῶ μόνω τῷ βούλεσθαι" ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός. Ὡς **βουλήν** τοῦ Θεοῦ, ἀποτιμῶμεν καί τήν παρουσίαν πρῶτον μὲν τῆς προεξαρχούσης τῆς ἱερᾶς ταύτης πανηγύρεως ὑμετέρας θεοτερποῦς Σεβασμιότητος, ἀδελφέ ἅγιε Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης κύριε Ἰωάννη, μετά τῶν τιμίων συνοδῶν σας συμπρεσβυτέρων καί συνδιακόνων καί ἐκλεκτῶν συνεορταστῶν ἐκ τῆς Θεοσώστου Ἐπαρχίας σας καί ἐκ τῆς πόλεως τοῦ Ἁγίου Δημητρίου, ἔνθα πανθομολογουμένως διηκονήσατε ἐπί μακρόν τά ὄσια καί τά ἱερά τῆς Ἐκκλησίας καί τοῦ Γένους, πλησίον τοῦ ἀλησμονήτου πνευματικοῦ σας πατρός, τοῦ διαλάμπαντος τῶν "ἀρετῶν τοῖς ἀκτίσι" καί τῇ ἀφελότητι καρδίας Μητροπολίτου Θεσσαλονίκης κυροῦ Παντελεήμονος τοῦ Χρυσοφάκη, τοῦ ὁποίου τό πνεῦμα ἀσφαλῶς σήμερον ἀγάλλεται συννευχούμενον μεθ' ἡμῶν κατά τήν ἱεράν ταύτην στιγμὴν καί ὥραν. Διδαχθεῖς πολλά παρά τοῦ μακαριστοῦ, καί κυρίως τήν ἀγάπην καί τήν τιμὴν πρὸς τοὺς Ἁγίους καί πρὸς τά ἱερά λείψανα, κατεστάθης ποιμὴν καί προστάτης τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης τήν ὁποίαν ἐπροίκισες διά πολλῶν ἔργων, διά τῆς ἀνοικοδομήσεως Ἱερῶν Ναῶν, διά τῆς ἀνακαινίσεως ἄλλων, διά τῆς συντηρήσεως ἱερῶν εἰκόνων καί τιμαλφῶν θησαυρῶν τῆς πίστεώς μας, καί διά τῆς ἀναδείξεως τῆς τιμῆς λησμονημένων Ἁγίων, ὡς τῆς Ἁγίας Κυράνης.

Σᾶς καλωσορίζομεν, λοιπόν, εἰς τόν Ἱερόν τοῦτον Λειμῶνα τῆς Ἀποστολικῆς Σμύρνης, καί σᾶς εὐχαριστοῦμεν διά τήν πρόφρονα ἀνταπόκρισίν σας εἰς τήν πρόσκλησίν μας, καί σᾶς ἐκφράζομεν τήν εὐγνωμοσύνην Ποιμένος καί Ποιμνίου διότι εὐλογεῖτε τήν ἡμέραν καί διότι, ἀνταποκριθέντες προθύμως εἰς τήν ἡμετέραν ἀδελφικὴν παράκλησιν, παρεχωρήσατε τόν ἀδελφόν συμπρεσβύτερον Πρωτοπρεσβύτερον π. Ἀθανάσιον Κατζιγκᾶν εἰς διακονίαν τοῦ ἐνταῦθα ὀρθοδόξου λαοῦ, καί μᾶς φέρετε σήμερον "φυτόν", κειμήλιον καί θησαυρόν ἀνεκτίμητον, εἰς εὐλογίαν, ἱερόν λείψανον τοῦ "Προέδρου τῶν Σμυρναίων καί φωστήρος τῆς

οίκουμένης" Αγίου Βουκόλου, τό ὁποῖον καί ἡμεῖς οἱ ἐν Σμύρνη ἀποθησαυρίζομεν ἐνταῦθα, ὡς ἄλλο **φυτόν** πρό τοῦ θεοῦ μνήματος τοῦ Αγίου, "θαῦμα τοῖς ὀρώσι Βουκόλον τόν θεοκήρυκα".

Ἐν συνεχείᾳ, θά μοῦ ἐπιτρέψῃς, ἅγιε Ἀδελφέ καί Φίλε καί ἀγαθέ συνοδοιπόρε ἀπό δεκαπενταετίας ἐν τῇ διακονίᾳ τοῦ Ἱεροῦ ἐν τῇ ἔδρᾳ αὐτοῦ Κέντρου τῆς Ὁρθοδοξίας, Μητροπολίτα τῶν πλησιοχώρων Κυδωνιῶν κύριε Ἀθηναγόρα, νά στρέψω τόν λόγον πρός τήν ἀγάπην σου καί νά σοῦ ἐκφράσω τήν καρδιακὴν εὐχαριστίαν μου τόσον διά τήν ἀνταπόκρισίν σου φιλοτίμως καί φιλαδέλφως εἰς τήν πρόσκλησίν μου πρός συμμετοχὴν εἰς τήν μυστηριακὴν ταύτην πανδαισίαν, ὅσον, καί κυρίως, διά τήν συμπορείαν ἐν πᾶσι μετὰ τῆς ταπεινότητός μου, καί διά τήν διάθεσιν πασῶν τῶν δυνάμεων καί χαρισμάτων σου εἰς τήν διακονίαν τοῦ ἱερωτάτου Θεσμοῦ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, κυρίως ὅμως διά τῆς παρησίας καί τοῦ πάντοτε ἄλατι ἠρτυμένου λόγου σου. Ἐπιλήψει μοι ὁ χρόνος ἀσφαλῶς διηγούμενον τὰς ἐμπειρίας καί τὰ βιώματα ἐκ τῆς ἀνεφέλου διαρκοῦς συνεργασίας μας ταύτης εἰς τήν Μητέρα Ἐκκλησίαν, τήν ὁποῖαν ἐμπειρικῶς ἐβίωσα. Τῷ ὄντι αἰσθάνομαι εὐτυχῆς διότι μᾶς συνδέουν δεσμοὶ ἄρρηκτοι, ἱεροὶ καί ἀκατάλυτοι, καί κυρίως διότι ἔχομεν ταχθῆ ἐν ἀφοσιώσει, σύ καί ἐγώ, ὅλη ψυχῇ καί καρδίᾳ ταπεινοὶ συνδιακόνοι τοῦ ἀειφώτου, παρὰ τὰς περιπετείας τῶν καιρῶν, Φαναρίου, τοῦ φέγγοντος "ὡς μέγας ἥλιος, ὡς ἀστραπή Χριστοῦ" πάση τῇ οἰκουμένῃ, τῇ Ὁρθοδόξῳ καί μὴ, καί φωτίζοντος διά τῆς ἱερουργίας τοῦ μυστηρίου τῆς ζωῆς τὰς διανοίας τῶν πιστῶν καί ὀδηγοῦντος αὐτούς εἰς σωτηρίαν. Σᾶς εὐχαριστῶ, ἀδελφέ ἅγιε Κυδωνιῶν, κατὰ πάντα καί διά πάντα.

Ἄς μοι ἐπιτραπῇ, ἀδελφέ ἅγιε Λαγκαδᾶ, πρὶν ἢ παραχωρήσω τό βῆμα τοῦ Ἱεροῦ τούτου Ναοῦ εἰς τήν ἀγάπην σας διά νά μᾶς ἀπευθύνετε λόγον ἀγαθόν, λόγον εὐλογητικόν, λόγον ἀγάπης καί μυσταγωγικοῦ μαρτυρίου διά τῆς ἐπικλήσεως τοῦ μεγαλομάρτυρος Δημητρίου τοῦ Μυροβλύτου καί τῶν ἡμετέρων πολιούχων Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου, Βουκόλου καί Πολυκάρπου, καί μαρτυρίας, νά ἀπευθυνθῶ εἰς τόν μνημονευθέντα ἀνωνύμως ἀνωτέρω ὑμέτερον Πρωτοσύγκελλον, Πανοσιολογιώτατον Ἀρχιμανδρίτην π. Εὐσέβιον Σπουργίτην, ὁ ὁποῖος ὡς ἄλλο στρουθίον μονάζον ἐπὶ δώματος διεφύλαξε τό προσφερόμενον σήμερον τῇ Ἐκκλησίᾳ τῶν Σμυρναίων τεμάχιον τοῦ ἱεροῦ λειψάνου τοῦ τιμωμένου Αγίου μας, διά νά μᾶς φυλάττῃ καί διά νά ἀποδίδεται τῷ ἱερῷ τούτῳ κειμηλίῳ ἢ πρόεπουσα πανήγυρις καί ἢ "ὀφειλομένη τιμή", κατὰ τόν Ἅγιον Γρηγόριον τόν Θεολόγον (Κατὰ Ἰουλιανοῦ Βασιλέως, Στηλιτευτικός Β', P.G.35, 589C καί 701B).

Σᾶς προσφέρομεν, λοιπόν, π. Εὐσέβιε, ὡς ἀντίδωρον τὴν "κατὰ δύναμιν εὐφημίαν", διὰ τὴν, λόγοις καὶ ἔργοις καὶ ὀνόματι εὐσέβειάν σας, ἐπιλέγοντες εὐχαριστήρια πρὸς ὑμᾶς, ἅγιοι ἀδελφοί Λαγκαδᾶ καὶ Κυδωνιῶν καὶ πρὸς πάντας διὰ τὴν ἐνταῦθα παρουσίαν καὶ ἰδιαίτερος διὰ τὸν προσφερθέντα ἀτίμητον θησαυρόν, ἀποτιμῶντες τὴν πρᾶξιν, μετὰ τοῦ ἐρευνησαντος τὰ βάθη τοῦ Παναγίου Πνεύματος Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου καὶ πάλιν, ὡς φιλοτιμίαν ὄχι ἐξ εὐπορίας, ἀλλὰ ἐξ ἀγαθῆς προαιρέσεως (πρβλ. Λόγον ΜΒ', Συντακτήριον εἰς τὴν τῶν ρν' ἐπισκόπων παρουσίαν... , P.G. 36,468C).

Πρὸς τούτοις, χρέος καὶ ὀφειλὴν χρεωστικὴν ἡγούμεθα ὅπως ἐκφράσωμεν τὰς ἡμετέρας θερμὰς εὐχαριστίας καὶ τὴν ἐκτίμησιν πρὸς τὰς ἐφ' ἡμᾶς τεταγμένας ἀρχὰς ἐν τῇ Χώρα ταύτῃ, διὰ τὰς παρεχομένας ἡμῖν διευκολύνσεις πρὸς ἀπρόσκοπτον ἄσκησιν τῆς διακονίας ἡμῶν, ἰδιαίτερος δὲ πρὸς τὸν Δήμαρχον τῆς μεγαλοπόλεως Σμύρνης καὶ τῆς περιοχῆς ταύτης τοῦ Κοπακ, διὰ τὴν ποικιλότηρον ἀρωγὴν των. Ὅμως δὲ ἰδιαίτερος εὐχαριστίας χρεωστικὰς ὀφείλομεν πρὸς τὸν ἐκλεκτὸν συνεργάτην καὶ συμπαραστάτην ἡμῶν Πρόεδρον τοῦ Ρωμαϊκοῦ Πολιτιστικοῦ καὶ Πνευματικοῦ Συνδέσμου καὶ τῆς Ὁρθοδόξου Κοινότητος Σμύρνης Ἐντιμότατον κ. Γεώργιον Θεοδωρίδην, καὶ τοὺς ἀγαπητοὺς συνεργάτας αὐτοῦ, πρὸς τὴν Εὐγενεστάτην κυρίαν Θεοδώραν Χατζούδη καὶ πρὸς ἀπαξάπαντας τοὺς Ὁρθοδόξους Χριστιανούς, ρωμηοὺς, ρώσσοις, οὐκρανοὺς, γεωργιανούς, ρουμάνους, τοὺς ὁποίους πάντας περιβάλλομεν μετὰ πολλῆς ἀγάπης καὶ στοργῆς. Ἰδιαίτερος εὐχαριστοῦμεν τὸν ἐν ἀγάπῃ πολλῇ ὄμιλον ἱεροφαλτῶν, ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν τοῦ Μουσικολογ. κ. Ἰωάννου Χαβιαρλῆ, ἐλθόντα διὰ δευτέραν φοράν νά κοσμήσῃ τὰ ἀναλόγια τῆς Σμύρνης ἀλλὰ καὶ νά προσκυνήσῃ τὰ ἅγια χῶματα αὐτῆς. Τοὺς εὐχαριστοῦμεν καὶ τοὺς συγχαίρομεν.

Χαιρετίζομεν ἰδιαίτερος, τὴν ἐν τῷ μέσῳ ἡμῶν παρουσίαν τοῦ Ἐξοχ. Πρέσβεως τῆς Ἑλλάδος ἐν Ἀγκύρα, ἀναλαμβάνοντα προσφάτως τὰ ὑπεύθυνα καθήκοντα αὐτοῦ καὶ τῷ ἐκφράζομεν τὴν εὐχὴν ἀλλὰ καὶ τὴν βεβαιότητα περὶ τῆς ἐπιτυχίας ἐν τῇ ἀσκήσει αὐτῶν.

Εὐχαριστοῦμεν, τοὺς τιμῶντας τὴν ἡμετέραν ἑορτὴν καὶ πανήγυριν ἐκπροσώπους τῶν λοιπῶν ἐν Σμύρνη Χριστιανικῶν δογμάτων κατ' ὄνομα, καὶ, τέλος, πάντας ὑμᾶς, ἀδελφοί συμπρεσβύτεροι, τὴν ἐν Χριστῷ διακονίαν, τό ἡμέτερον ἐνταῦθα ποιμνιον καὶ τοὺς ἐλθόντας μακρόθεν θεοφιλεῖς προσκυνητὰς, εὐχόμενοι διαρκῆ τὴν πρεσβείαν καὶ τὴν παρουσίαν τοῦ Ἁγίου Βουκόλου καὶ τῶν ἀπ' αἰῶνος Ἁγίων καὶ Μαρτύρων τῆς Σμύρνης εἰς τὴν ζωὴν των.

Ἀδελφοί καί τέκνα,

Ζῶμεν ἀληθῶς σήμερον μίαν μυστικήν ἡμέραν, τήν ὁποίαν ἀξιολογοῦμεν μετά Ἰωάννου τοῦ Μαυρόποδος, ὡς **μυστήριον**, τό ὁποῖον "κατανοούμενον ἄφραστόν ἐστί πως, καί θεωρούμενον ἄληπτον, ἐστῶς γάρ παρατρέχει καί ληφθέν διαφεύγει, καί φανέντι μικρόν ἀποκρύπτεται".

Ἐν τῷ φωτί τοῦ βιουμένου μυστηρίου τούτου, παρακαλοῦμεν ὑμᾶς, ἅγιε Λαγκαδᾶ, νά μᾶς ἀπευθύνητε τόν ἰδικόν σας ἀγαπητικόν λόγον, πρὸς ἐνίσχυσιν καί οἰκοδομήν πάντων.